

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.577/2023/7.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Tolna Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Brunn Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (23. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 10.K.701.065/2022/22. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 26.000 (huszonhatezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. július 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete (szolgálatellátási helye) településre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a helységi Rendőrkapitányság teljes területén járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldés, átkísérés, elővezetés, előállítás, akcióban részvétel, rendezvénybiztosítás, covid ellenőrzés) feladatokat; az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította

A kereset és a védírat

[2] A felperes a keresetében 1.043.550 forint megbízási díj, és annak 2021. február 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 10.§ (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésére, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, arra hivatkozással, hogy több – a szolgálatellátási idejének jelentős részét kitevő – beosztás feladatait látta el.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.043.550 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 21. és 72/c. pontjaiban foglaltakra alapította. Megállapította, hogy a perbeli időszakban a felperes – részben a működési körzetén kívül – a beosztásába nem tartozó feladatokat rendszeresen, tartósan és visszatérő jelleggel ellátta. Rögzítette, hogy a KMB Csoport létrehozása a felperes eredeti működési körzetének megváltoztatását, a KMB Csoport működési körzetére történő kibővülését nem

eredményezheti. Az alperes nem igazolta, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása a KMB Szabályzat 21. pontjában foglaltaknak megfelelt; őt a körzeti megbízotti feladatainak ellátása alól nem mentesítette, az általa elvégzett feladatok többletfeladatnak minősülnek. Amennyiben a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat a saját beosztása alóli mentesítés nélkül ellát, a Hszt. 71. § (5) bekezdés szerinti megbízási díjra jogosult (Kfv.III.45.033/2022/6., Kfv.VII.45.115/2022/4., Kfv.VII.45.078/2022/4., Kfv.VII.45.077/2022/4.). A munkáltató a ténylegesen ellátandó feladatokat csak az adott beosztáson belül határozhatja meg, jogellenes az olyan gyakorlat, amelynek során egy másik munkakör feladatainak átmeneti vagy tartós ellátását a munkakör részének tekinti. Megítélése szerint a többletfeladatok mennyisége alapján a rendszeresség és a visszatérő jelleg a különleges jogrend időszakában is megállapítható volt, az ellátott többletfeladatok a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozzák. A felperes saját beosztásához tartozó feladatai – a többletfeladatok miatt – szükségképpen háttérbe szorultak, melyre figyelemmel a megbízási díjat az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékével találta arányban állónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan és harmadlagosan – a különleges jogrendi időszak kérdésében elfoglalt másodfokú bírósági álláspont függvényében – a megbízási díj 50 %-ra történő mérséklését kérte. Végül 2019. szeptember, 2020. március, május-augusztus, december, 2021. január, május-június, augusztus, valamint 2022. április-július hónapokra a kereset elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (5) bekezdésében, a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében, valamint a Kúria Kf.VII.45.115/2022/4. számú ítéletében foglaltakat sérti. Érvelése szerint a felperest a teljes perbeli időszakban csak eseti jelleggel vonták el a működési körzetéből, ezért nem volt a megbízási díjra való jogosultságot megalapozó, napi rendszerességgel végzett többletfeladat ellátása. A külön kiemelt hónapokat illetően – a KMB Szabályzat 21-22., 26. 56. ad) pontjaira és a Hszt. 102. §-ára utalva – arra hivatkozott, hogy egyáltalán nem vagy a KMB Szabályzatnak megfelelően vonták el a felperest a működési körzetéből, illetve csak egy-egy feladat működési körzeten kívüli végrehajtása volt igazolható. Azzal is érvelt, hogy a különleges jogrendi időszakot és a fokozott ellenőrzéseket illetően a felperest megbízási díj nem illeti meg. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság KMB Csoport létrehozásával kapcsolatos érvelésével. Hangsúlyozta, hogy a felperes által végzett egyéb feladatokat lefedő beosztások az eredeti beosztásához képest – illetményben is – alacsonyabb besorolásúak, azok lényegesen nem különböztek a körzeti megbízotti feladatoktól, a feladatok ellátása a felperes részéről többlettudást nem igényelt, többletterheléssel nem járt. A megbízási díjat érintő körülmények mérlegelésénél az elsőfokú bíróság téves következtetésre jutott.

[6] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre benyújtott beadványában hangsúlyozta, hogy pontosan megjelölte azokat a jogszabályhelyeket, illetve azt a kúriai döntést, amelyekkel az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes. A megbízási díj 50%-ra történő mérséklése iránti igényét szintén megfelelően indokolta, és ezzel kapcsolatban jogszabálysértést is megjelölt. Nem iratellenes az eseti jellegű járőr- és egyéb feladatokra történő hivatkozás sem. Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási

központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 46/A. pontjára utalással kiemelte, hogy a TIK ügyeletes a 24. pontban meghatározott alapfeladatok végrehajtása érdekében irányítja a közterületi állományt, vagyis a szolgálatban lévő körzeti megbízottakat is.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria és más bíróságok több döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A felperes rendszeresen és nem csak eseti jelleggel látott el a működési körzetén kívül járőrszolgálati és egyéb feladatokat. Ennek a közterületi tevékenységgel való alperesi azonosítása alaptalan. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB Csoport működési területén sem vehető igénybe. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok egymástól elválnak, e két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A megbízási díj megállapított mértékét nem találta eltúlzottnak, megítélése szerint e körben az alperes jogszabálysértést nem jelölt meg.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[10] Az alperes a fellebbezésében jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. A felperes ugyan nem jelölte meg pontosan, hogy fellebbezésének az általa a perbeli időszakból kiemelt egyes hónapokkal kapcsolatos – tartalmilag a kereset részbeni elutasítását célzó – részét csak a másodlagos-harmadlagos kérelmei után vagy az elsődleges, ugyancsak a jogalapot támadó kérelemmel összefüggő kérelemként kéri-e elbírálni, a másodfokú bíróság, mivel ez is a kereset jogalapját érintő érvelést tartalmazott, a jogalap körében vizsgálta.

[11] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB Csoport működési körzetén kívül ellátott és/vagy a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó feladatokat hangsúlyozta.

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére vagy a beosztásába tartozó feladatok működési körzeten kívüli ellátására utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[13] Az alperes nem csak a teljes perbeli időszakra vonatkozóan tekintette alaptalannak a felperes keresetét, de egyes – a fellebbezésében részletezett – hónapok kapcsán kifejezetten úgy érvelt, hogy a körzeti megbízotti működési körzetből történő elvonásra nem került sor vagy az a KMB Szabályzatnak megfelelt, avagy az elvonás pusztán eseti jellegű volt, egy-két feladat végrehajtását jelentette. A vita tárgyát ezért egyrészt az képezte, hogy a megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e a megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg. Másrészt viszont a megbízási díjra való jogosultság nem csak ezen az alapon, de akkor is fennáll, ha a felperest ugyan a szolgálati beosztásához tartozó feladattal bízták meg, de azt visszatérő jelleggel nem a saját működési körzetében, hanem azon kívül kellett ellátnia.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, a felperes kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, azonban nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör

– akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette, hogy egyrészt a járőri feladatok ellátása nem felelt meg a KMB Szabályzatnak, másrészt a felperes a járőri feladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem – a perbeli időszak egészére vetítve – rendszeresen, visszatérően végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – e perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[16] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy a felperes a járőrszolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőri feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[17] Az alperes által körzeti megbízotti feladatoknak tekintett feladatok esetében (covid és migrációs ellenőrzés, rendezvény- és vonatbiztosítás) megállapította az ítéltábla, hogy bár ezeket a KMB Szabályzat (50-51., 58. pontok) valóban körzeti megbízotti feladatként tételezi, de e rendészeti feladatokat a körzeti megbízottnak elsősorban a saját működési körzetében kell ellátnia. Arra a KMB Szabályzat nem ad lehetőséget, hogy a felperest – megfelelő ellentételezés nélkül – rendszeresen ilyen típusú tevékenységek végrehajtásával bízzák meg a működési körzetén kívül, ahogyan az a perbeli esetben is történt. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a keresethez csatolt kimutatás szerint a felsorolt feladatokat – körzeten kívüli elvégzésük okán – olyan többlettevékenységnek minősítette, amely megalapozza a felperes megbízási díj iránti igényét. Egyetértett az ítéltábla a covid ellenőrzésekhez kapcsolódó pótszabadság körében kifejtett elsőfokú ítéleti indokolással is. A pótszabadság és a megbízási díj egymást nem kizáró követelések, mert azon túl, hogy a felperest a covid ellenőrzések miatt többletfeladat végzés terhelte, e feladatokat nem a saját működési körzetében, hanem azon kívül kellett – az egyéb körzeti megbízotti feladatai mellett – teljesítenie. E további tényállási elem miatt a felperes a covid ellenőrzések végrehajtásért járó szabadnapokon túl megbízási díjra is megalapozottan tartott igényt.

[18] A másodfokú bíróság feladata az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségéről állást foglalni – a 100. § (2) bekezdése b) pontja alapján – azon jogszabályi rendelkezések keretei között, amelyeket a fellebbező fél a fellebbezésében megjelöl és amelyek jogsértést megalapozó jellegét részletesen kifejti. A lövészet, oktatás, vezetéstechnikai és csapatszolgálati képzés kérdésében az alperes a Hszt. 102. §-ára és arra hivatkozott, hogy mindezek a felperes közszolgálati jogviszonyából fakadó olyan szolgálati kötelezettségei, amelyeket külön ellentételezés nélkül teljesíteni köteles. A Hszt. 102. §-a öt bekezdésből áll. A másodfokú bíróság vizsgálatának keretein túlmutat, hogy az alperes a fellebbezését a Hszt. 102. §-a mely bekezdésére vagy mely pontjára kívánta alapítani. Az alperes által megjelölt konkrét jogszabálysértés hiányában az ítéltábla e hivatkozás érdemi vizsgálatába nem bocsátkozhatott, így ez nem vezethetett az elsőfokú ítélet megváltoztatására sem.

[19] A határszolgálat tekintetében az alperes bizonyította, hogy arra átrendelés alapján került sor. A felperes által csatolt tevékenységkimutatás szerint ugyanakkor az átrendeléssel érintett hónapokban a felperes más többlettevékenységeket is végzett a saját működési körzetén kívül, ezért a másodfokú bíróság nem látott arra lehetőséget, hogy e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztassa.

[20] A rendelkezésre álló iratok alapján az alperes által a fellebbezésében kiragadott hónapok vonatkozásában megállapítható volt, hogy a felperesnek minden megjelölt hónapban volt egy vagy több olyan szolgálata, amely egyrészt a működési körzetéből való elvonását jelentette, másrészt a beosztása szerinti munkakörébe nem tartozó többlettevékenység végzését eredményezte. A másodfokú bíróság ezért valamennyi fenti érvet figyelembe véve nem látott indokot arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a fellebbezésben megjelölt egyes hónapok tekintetében a keresetet elutasítja vagy a megbízási díjat mérsékli. A helyes megközelítés szerint a perbeli időszak egészét kellett vizsgálni a beosztásba nem tartozó és/vagy működési körzetén kívül végzett feladatok tartóssága és időbelisége tekintetében; egyes hónapok kiemelésére önmagában nem volt mód. Ilyen következtetés a fellebbezésben jogszabálysértésként megjelölt rendelkezésekből (Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése, a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése) sem vezethető le.

[21] Az ítéltábla osztotta a felperes azon érvelését, miszerint a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. Tekintettel arra, hogy a perbeli időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri és egyéb feladatokra, e tevékenysége a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés időszakában is megbízási díjra jogosította. Azt pedig az alperes nem bizonyította, hogy a TIK küldésekre csak különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) foganatosítása érdekében került sor [KMB Szabályzat 21 pont d) alpont].

[22] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, egyrészt a beosztásába nem tartozó, másrészt a beosztásába eső, de körzeten kívüli többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[23] A többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség vizsgálata a megbízási díj összegének meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát. Az alperes fellebbezésében a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének sérelmét kifogásolva arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában – meghatározott mérték az eseti jelleggel elvégzett egyéb feladatra figyelemmel eltúlzott, hiszen az alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatok a felperes számára többletterhet nem jelentettek, szélesebb szaktudást nem igényeltek. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, és az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült. Az e körben megjelölt további érve, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletterhet, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár.

[24] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. A felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a rendelkező rész szerinti összegre mérsékelte.

[26] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[27] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 13.

dr. Rác Krisztina s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró